

Skal vi opretholde en betydelig slagtesvineproduktion i Danmark?

Af gårdejer Niels Busk, medlem af Europa-Parlamentets Landbrugsudvalg 1999-2009 og liberal koordinator i landbrugsspørgsmål

Svaret er ganske klart - ja, det skal vi, fordi Danmark ikke kan undvære den store eksport og valutaindtægt og de mange arbejdspladser i produktionen, forædlingen og serviceerhvervene.

Dertil kommer, at danske svineproducenter er førende på alle områder, når vi sammenligner med Europa og ikke mindst de svineproducerende lande uden for Europa. Det har jeg oplevet i mit arbejde i EP, når der var landbrugspolitik på dagsordenen, og især når det handlede om svinekød. De danske medier var sjældent særlig opmærksomme, hvis da ikke lige, at det var miljø eller gylle/forurening, der blev drøftet. Hvorimod den amerikanske ejede TV-station CNN altid spurgte ind til et indslag. Politiske beslutninger om landbrug i Europa har den største interesse blandt verdens landbrugsproducerende lande, især i USA, når det handler om svinekød. Da Danmark er en af de helt store svinekødseksportører, holdes der naturligvis meget øje med os.

Hvad sker der i Danmark?

De seneste års danske politiske drillerier, når der er landbrug på dagsordenen, har mange gange fået mine kollegaer til at spørge: Hvad sker der i Danmark, hvorfor sætter danske politikere tvivl om danske eksportinteresser? Hvorfor stemmer Danmark imod alle ordninger, som f.eks. eksportstøtte til svinekød ud af EU? Er man ikke i Danmark klar over, hvordan EU's landbrugspolitik fungerer, og hvilke værktøjer der findes for at regulere markedet? De fortsætter: Er danske politikere ikke klar over, at Danmark er det land i EU, som har størst interesse i reguleringer for at stabilisere markedet, som EU har mulighed for, og som er indenfor de aftaler, der er godkendt af WTO?

Jeg fortæller dem om den særlige situation i Danmark, hvor et flertal i Folketinget ønsker landbrugsstøtten afviklet og derfor pålægger de den danske Fødevarerminister samt embedsmændene et bundet mandat - at stemme imod alle støtteordninger. Igen undrede alle mine kollegaer sig og spørger, om de ikke ved, at der ikke er flertal for at afvikle støtteordningerne i EU? Til det svarer jeg, at det ved

jeg ikke, men det er ret ligegyldigt for deres stillingtagen, som også er politisk drilleri. Således og mange andre lignende spørgsmål og situationer har jeg oplevet igennem de sidste ti år i europæisk politik. Når jeg trækker det frem i min analyse af mulighederne for svineproduktionen fremover, er det ganske klart. Det er en uheldig situation, at Danmark stemmer imod danske interesser i EU, og det bryder med tidligere tiders linje, som skiftende regeringer har praktiseret.

- Der har været enighed om behovet for reformer af EU's landbrugspolitik og en gradvis international koordineret reduktion af landbrugsstøtten styret af WTO-aftaler.
- Mere vægt på forhold som dyrevelfærd, miljø og landdistriktsudvikling
- Særlig behandling af u-landene

Samtidig har der indenfor de aktuelle rammer, der nu engang gælder (landbrugspolitikken som den er besluttet frem til 2013-2014 i EU), været enighed om at forsvare danske interesser. På nøjagtig samme måde som de andre EU-lande varetager deres respektive interesser. Det nye er, hvordan danske politikere kan påvirke processen i den retning, de ønsker. Her mener det politiske flertal i Danmark ved at gå enegang og imod de 26 andre EU-lande - kan de så lære det. Mine erfaringer efter mange år i politik er ganske klart anderledes - uden venner og dermed et flertal kan du ikke ændre på lovgivningen. Europa vil aldrig rette ind til højre og sige ja til danske forslag om at afvikle landbrugsstøtten. Det er beklageligt, at den danske regering er nødsaget til - og især i en situation med lavkonjunktur og finanskrise, at modarbejde danske landbrugsinteresser i Bruxelles.

Alle midler må tages i brug

Den 2. oktober stemmer Irland om Lisabontraktaten, som forhåbentlig bliver et ja. Derefter kan den nye kommission sammensættes, og spændingen om hvem der skal være landbrugskommissær udløses. Mariann

Fischer Boel har gjort det fremragende, men valgte at stoppe. Det er helt utænkeligt, at en ny dansk kommissær får landbrugsområdet, så i fremtiden vil der heller ikke være et dansk medlem i landbrugsudvalget til at tale landbrugets interesser, som jeg har gjort. Klima - og fødevarer bliver efterårets og det svenske formandskab store tema, og der skal færdiggøres en dyresundheds- og velfærdsstrategi efter det oplæg, som Kommissionen fremlagde i 2007. Mange lande presser hårdt på for at statsstøtte og EU-subsidiere deres landbrug. Flere og flere taler om, at den liberalisering af landbrugspolitikken, som fremkom efter sundhedstjekket, skal ændres og rulles tilbage.

Det kan ikke rokke ved, at på den korte bane er indkomstforholdene så dårlige i landbrugserhvervet, at alle midler må tages i brug. Det er en forsmag med fremrykning af udbetaling af enkeltmandsbetalingen og forlængelsen af interventionsmuligheden.

Det er egentlig fantastisk, at landbrugserhvervet i Danmark har den rolle i dansk erhvervsliv og økonomi, som er tilfældet i dag. Fremtiden afhænger af omstillingsparathed og forsat hårdt arbejde. Jeg er ikke i tvivl om, at vi vil have en stor svinekødsproduktion i Danmark. Det høje danske omkostningsniveau og de mange danske omkostningstunge særegener vil afstedkomme en forsat tilpasning af sektoren og slagteri og forædlingsdelen. Det er tiden nu, at danske politikere ændrer adfærd og i fællesskab med europæiske politikere står vagt om svineproduktionen. Beslutninger, som hjælper erhvervet, skal have førsteprioritet, fødevarerproduktionen er ikke varm luft, som så meget andet har været det seneste år. En stigende verdensbefolkning vil kræve 50% flere fødevarer i 2020. Vi har mere end 100 års erfaring i andelsbevægelsen, som alle ønsker at lære af - ikke mindst u-landene.

Danmark skal fortsat have en ledende rolle i verden på den fremtidige fødevarerproduktion. Må vi bede om opbakning til det arbejde fra Folketinget. ■